

[Pia Kjærsgaard]

ser de ekstra 10 mill. kr. til landbrugsministeren. Tænk, jeg har hele tiden troet, at det var radikale og socialister, der havde den slags ting på programmet, men der kan man alligevel se, hvor man kan tage fejl.

I Venstres gruppe er der medlemmer, der virkelig tør ytre sig mod regeringens under-skudspolitik, men uanset om man hedder Kofoed, Fogh Rasmussen eller Heiselberg til efternavn, så er der faktisk mening med gal-skaben. Det ligger dog cementeret, at også disse tre herrer har det samme ansvar for den socialistiske linje, regeringen fører i sin økonomiske politik, men måske er der lys forude. Hvis denne tankegang kunne give sig udslag i konkrete tiltag fra Venstre, vil Fremskridtspartiet være meget positivt indstillet over for Venstre, når en ny regering skal dannes efter et valg. Hvis der derfor var nogen, der havde siddet og troet på, at nu peger de på en socialdemokratisk regering – det vil man jo godt beskyldte Fremskridtspartiet for – så vil jeg sige, at vi måske også kunne have Venstre i tankerne. Men det kræver bestemt, at Venstre ændrer holdning også udadtil, ikke bare i partiprogrammet, men også her i folketingssalen.

Fremskridtspartiet ønsker handlekraft og troværdighed i den økonomiske politik og en kraftig reduktion i det danske skatte- og afgiftssystem. Det kan vi måske blive enige med Venstre om og sammen fjerne den styring på regeringen, som de Radikale har i dag. Vi skal have markeret en opbremsning i de offentlige udgifter og ikke i de private. Vi skal give erhvervslivet de rigtige muligheder for en eksportvækst gennem en nedsættelse af skatte- og afgiftssystemet.

Den radikale jubel over at være årsag til, at de offentlige udgifter øges med 1,4 mia. kr. næste år, vil forhåbentlig vise sig at få negativ betydning for partiet.

Hvis det virkelig viser sig, at regeringens fire pæne borgerlige partier også har tænkt sig at godkende nye offentlige udgifter, er alt håb om en ikkesocialistisk regering efter et valg urealistisk.

Som et socialt ansvarligt parti kan det selvfølgelig glæde Fremskridtspartiet at konstatere en forøgelse på socialbudgettet med 3 mia. kr. En nærlæsning får dog denne glæde mindsket, når det konstateres, hvad pengene skal gå til. Det er til delpension, kontant-

hjælp til asylsøgere og barseldagpenge, og det er jo ikke lige Fremskridtspartiets kop te.

Pensionisterne får en lang næse, men socialdebatten skal ligesom have en drejning, hvis jeg har forstået socialministeren ret. Penge til en forbedret pension skal glemmes, og tilskud til medicin skal tilsyneladende erstattes med tilskud til snaps eller Gammel Dansk og vin. Har Kristeligt Folkeparti givet sin tilslutning til denne nye stil, hvor pensionister skal fyldes med brød og skuespil, så de glemmer de økonomiske problemer?

I øvrigt er den danske snaps så afgiftstynget, at det nok vil være de færreste pensionister, der vil få råd til at følge ministerens forslag. Vi synes, det er et godt forslag, men pensionisterne skal altså også have mulighed for at følge det.

Jeg læste for nylig en artikel i en avis, der mere end så meget andet viser, hvilke tåbeligheder skatteydernes penge bruges til. Til sammenligning har vi skatteministerens ord for, at det er nødvendigt med de skatter og afgifter, vi har, hvis vi ønsker velfærdssamfundet. Hvad skatteministerens velfærdssamfund er, ved vi ikke præcis, men kan blot konstatere, at vi aldrig har fået en offentlig definition på udtalelsen.

I den nævnte artikel stod omtalt, at Filminstituttet, det kære væsen, der står noteret med 6,5 mill. kr. i driftsudgifter, har uddelt 1 mill. skatteyderkroner som kompensation, kompensation for filmarbejder, der har haft en svag indtjeningssevne, altså noget filmisk bras, som publikum ikke har ønsket at se. Det skal så belønnes af en kulturjury, der står på lønningslisten for de 4,2 mill. kr., der er afsat til instituttet. Behøver jeg at nævne, at der sikkert er givet statstilskud til disse film, da de skulle laves. Det er simpelt hen bindegalt.

Jeg er selvfølgelig bekendt med, at den samme slags uhyrligheder finder sted over for forfattere, hvis bøger der ikke er salg i, men som kulturministeren derefter belønner for det manglende salg. Jeg beklager, men jeg forstår ikke den slags tåbeligheder.

Når borgerlige partier i den grad fører socialistisk politik i hverdagen og tilmed understreger det under finanslovens tilblivelse, så skal det jo gå galt.

Det grønne firkløver er stille og roligt gået hen og har skiftet ham. Den grønne farve er nu blegrød og falmet. Firkløveren har ladet